

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

B1. 1γ, 2α, 3δ, 4β, 5ε.

B2. 1 στ, 2α, 3δ, 4γ, 5β.

Γ1.

noster

hostibus

tergorum

eques

maiore

caedi

illud, illius

id

pondera

vultus

re

celerius- celerrime

pericula

Γ2.

gesserint

cernetur

fite

miraturos esse, miratos fore

allatum

utens, usurus, usus

dic

curabimus

misit

adeundo

potuisset

abice

Δ1α.

eis: αντικείμενο (δοτική ως συμπλήρωμα) στο ρήμα *occurrunt*.

assidentem: κατηγορηματική μετοχή από το *spectandum*.

risu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα *solvit*.

consilia: υποκείμενο στο ρήμα *cognoscantur*.

ob rem: εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο ρήμα *mittit*.

Δ1β.

Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα εκφέρεται με Υποτακτική Ενεστώτα (*cognoscantur*) και σε εξάρτηση από ρήμα αρκτικού χρόνου (*curat, providet*) δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα πρόταση). Λειτουργεί ως αντικείμενο στα ρήματα *curat* και *providet*.

Δ2α

missum: quod missum erat.

veritus: α. quod veritus erat (αντικειμενική αιτιολογία)

β. quod veritus esset υποκειμενική ή υποθετική αιτιολογία)

γ. cum veritus esset (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Δ2β

Ego cum legionibus celeriter adero.